

Hr.Peder Handen Heide af Aarhus paa høy velb.hr.baron Peder Rodsteens, hans høy velb.fuldmegtig mons.Niels Hejde inspecteur paa Constantinsborg hans veigne frem kom for retten med en skriftlig stefning, under rettens segl af dato 21 janvary 1709 med derpaa kaldmendes for kyndelse paa skrift, som for rette blef lest og paa skrefven og i agten skal vorde indført, efter dets formelding, der nest frem stillede Peder Hansen Heide, samptl.de ind stefnede vidnes persohner undtagen Christen Mikelsen i Katstrup som er siug og sengeliggende, og da efter edens forlæsning af loubogen med for maaning af domen til sandhed at vide, saa først frem stoed for rette Hans Sørensen af Enslef, som vant ved eed med op ragte fingr efter loven, at nu paa nest afvigte løfrdag vahr 14 ten dage da hand kiørte fra Aars, og som hand kom til Stilling dams broe paa Wiibye mark paa Adel veien kom der en tvistighed imellem Søren Andersen af Edslef og Jens Nielsen af Enslef og hafde der i haar paa hinanden og ike viste huem der hafde gifven aarsag til clammerien, og dend gang hand vahr dennem forbi, løb hand til bage med trei andre, nemblig Jens Mortensen, Søren Mikelsen og Christen Mikelsen alle af Katstrup og skildt dennem ad, og da vahr de blodige begge tov og saa vel samme gang at Niels Jensen faldt om kuld og saa gik vidnet tillige med Christen Mikelsen til hannem og hjalp hannem til hans vogn og hand sagde at hans bien vahr i støcker og hand vahr samme gang saa afmegtig at hand ike kunde talle vel, og Jens Jensen af Edslef raabte og bad de ville komme og skille dem ad forn.Søren Andersen og Jens Nielsen, og saa skildte de dem ad fra hin anden og hørte og saa vel at forn.Jens Jensen kiørte paa veien med dennem til Raufnbierg paa Wiibye mark, som ike vahr hans rette aars vei, men ellers kunde hand lige saa vel kiøre hiem paa dend vei som dend anden vei, og imidlertid vahr hand af sin vogn ved Raufnbierg og bød Jens Nielsen ud, men huad deris ord vahr viste hand ike alleene hand hørte Jens Jensen skudt for huede og røfven og saa spurt vidnet tillige med Søren Mikelsen og Jens Mortensen af Katstrup, er det os i skielder ud, huor til hand svarede nej, det er de andre, men huem det vahr viste hand ike, og samme tid vahr der ike flere i følge med undtagen forn.Niels Jensen og hans søn Jens Nielsen og ike hørte eller saa Jens Jensen til føyet nogen, samme tid nogen ofr last viste hand ike, Jens Mortensen og Søren Mikelsen begge boende i Katstrup som huer for sig vandt udi lige soren eed lige som forn.Hans Sørensen for dennem vondet hafr, der nest fremstoed hyrde konen af Enslef Giertrud Espensdatter som vandt ved eed efter loven at om vonden tid fuldtes hun paa vogn med

forn.Niels Jensen fra Aars og da saa hun vel forn.Søren Andersen og Jens Nielsen hafde fat paa hin anden men huem der voldte clammeri vidste hun ike og til stoed vidnet at Niels Jensen kiørte paa deris rette Aars vej hiem ad,og i det samme tommel blef hans been i støcker,men af huem viste hun ike,Søren Jørgensen af Wiibye vant ved eed efter louen at om vonden tid fuldtes hand med forn.persohner fra Aarhus,da saae hand at forn.Søren Andersen og Jens Nielsen hafde fat paa hin anden paa om vonden sted,og Jens Nielsen slog Søren Andersen til jorden tuende gange,lidet der efter saae hand Anders Sørensen af Edslef kom kiørendis og hafde i hans hafde i hans haand som en liden kiep,som hand slog forn Niels Jensen med ofuen i hans hofuet saa hand faldt til jorden vider vidste hand ike.Kirsten Christensdatter af Wiibye vant ved eed efter louen at om vonden tid fuldtes hun paa veien med forn.Søren Andersen af Edslef,og som hand kom paa Stilling dams bro,blef hand holdendes med sin vogn,saa bad de andre hannem kiøre af broen,huor ofr de kom i om meldt clammeri og saae Anders Sørensen,samme tid slog nogle slag paa forn.Niels Jensen og hand faldt om kuld,og dend gang hand igien kom op kunde hand ike staa paa det eene been fordi det vahr i støcker som hand self sagde,men ike hun saae huem der slog det i støcker,og saae samme tid at Niels Jensen tog en vogn kiep af Søren Andersens slede og ville hafve slaget Søren Andersen med,saa kom der en anden karl og tog dend fra hannem og sette dend i sleden igien.Der nest frembstoed siunsmend nembl.Søren Jensen og Jens Rasmussen begge af Enslef,som vandt ved eed med op ragte fingr efter louen at de den 20 janvari nest afviget nest efter om vonden løfrdag siunede de efter Niels Hansen Hejdes befalling forn.Niels Jensen og hans søn Jens Nielsen og da saae de at Niels Jensen venstre been vahr i støcker og endnu sad uden af beenet og it stor huul i kiødet og it stoer huul i dend høyer side paa hans hofvit,og paa sønnen fandtes i hofvedet trei blodig slag og vahr refuen noget i ansigtet, og hafde der foruden siuf blaa slag,paa skulderen og ofr ryggen,i lige maade for retten fremb stoed 2de andre siuns mend nembl.Rasmus Loft og Peder Andersen begge af Wormalef som vant ved eed efter louen,at om meldte 20 janvary siunede de forn.Søren Andersen af Edslef,og befandtes 4re oben saar i hans hofvet saa blodet vahr reendt ud paa hans kleder og paa nesen saa vel dend venstre kindbeen vahr hand refven,mens de forrige siuns mend endnu til stoed at Niels Jensen og hans søn beskyldte forn.Anders Sørensen og hans søn for om meldte skade herimod at suare møtte Anders Sørensen af Edslef som i retten lagde loed læse og paa skrifue en skriftlig op retted forlig imellem hannem og forn.Niels Jensen af Enslef daterit Enslef den 3 febr.sidst afviget som hand begierte

lest paa skrefuen og i agten indført huor efter Peder Handsen vahr tings vinde begierende og Anders Sørensen gienpart.

67 a til 68 a.

Jævning som imellem os underskrefne Niels Jensen af Endslef og Anders Sørensen af Edslef sig hafuer tildragen sidst afvigt den 19 janvari paa hiem vejen fra Aarhus hafver vi indbyrdes udi firre dannemønds ofver værelse nemblig Olle Mikelsen i Bering, Peder Jensen af Edslef mølle Rasmus Nielsen udi Ingislef og Søren Jensen udi kattrup, giort en venlig og kierlig forlig med hin anden, saa den enne hafver intet at kierre eller klage ofver den anden i nogen maader, og der som jeg Niels Jensen uforvoldelig nogen døds fald maatte paa komme, det være sig for medelst u-lydelige accidentzen mig kunde til falde, eller andet, hafver jeg for mig og mine arfvinger, en for alle og alle for en at holde Anders Sørensen og hans søn Søren Andersen fri og angersløs enten jeg lefver eller dør til desto merre bekreftelse hafver vi denne voris nemblig forlig med vorris egne frønder underskrefven og venlig ombedet forbemeldte vorris kiere sogne broder den med os til vitterlighed at under skrifue datum Endsløf den 3 february 1709.

N.J.S. Anders Sørensen

og at dette saa i ald sandhed er og saa at være som forskrefuet staar, bekiender vi med eget hænder under skrefven og vil videre være til stendig om behof giøris.

Olle Mikelsen Peder Jensen Møller

Søren Jensen Niels Rasmussen . R.N.S. S.M.S.

Jeg kand ike negte, at Niels Jensens hustrue i Endtzløf var hos mig og berettede, at hindis mand og hun med samptlig paa rørende være forligede med Anders Sørensen i Edzløf, saa at de efter denne dag intet har at beskylde.

Wormslef den 4 febr. 1709 M. Trane.